

Dor de Eminescu

Ioan Grigoraș

căzusem adânc într-un somn fără vise
când am fost trezit de niște voci cunoscute
am deschis larg fereastra
și-am privit spre masa tăcerii din parc

aici
în miez de noapte
se ținea un sfat
la masa lui Brâncuși
Goga
Coșbuc
Bolintineanu
și alții
discutau cu regele Alecsandri

mai târziu
am constatat că cineva lipsește
mi-am ridicat dezamăgit privirea spre cer
și-am privit imensitatea spațiului

deodată
am zărit ceva
nu
nu m-am înșelat
era el
printre stele și aștri
la o masă de foc
la lumina unui luceafăr
Eminescu scria versuri

am privit apoi talazurile mării
și valurile ce se sparg cu zgomot de stânci
pe un val stătea el
nici acum nu m-am înșelat
era Eminescu
scria versuri

atunci am înțeles

Eminescu trăiește
dacă privim atenți îl regăsim printre noi
e steaua ce luminează poezii de la masa tăcerii
și nimeni nu-l tulbură

nici sus și nici pe valurile mării

lumina luceafărului nu s-a stins
ne călăuzește seară de seară pașii
dacă vreți să-l regăsiți cu adevărat
mergeți pe-un țărm în pragul înserării
așteptați un val
ascultați-l
și-o să vă recite versuri